Posudek na diplomovou práci

„PROGRAMY SHOVÍVAVOSTI A SOUKROMÉ VYMÁHÁNÍ KARTELOVÉHO PRÁVA V EU“

Diplomant: Miloš Kocí

Oponent: JUDr. Václav Šmejkal, Ph.D.

Volba tématu, struktura a forma práce

Posuzovaná diplomová práce z oboru evropského soutěžního práva je věnována tématu, které je zajímavé svou aktuálností a současně problematičností. Pozitivní či negativní dopady interakce mezi programem shovívavosti coby veřejnoprávním nástrojem prosazování soutěžního práva na straně jedné a žalobami soukromých osob poškozených proti-soutěžním jednáním na straně druhé, představují živě diskutovaný problém, jehož řešení není v současnosti, a ani v blízké budoucnosti, snadné zahlédnout. Již sám výběr tématu a jeho uchopení diplomantem je proto třeba ocenit, neb nejde o materii, která by již byla zpracována v běžně dostupné literatuře a jež tudíž vyžadovala od zpracovatele velkou míru samostatnosti a odvahy pustit se na málo probádaný terén.

Zvláštní ocenění zasluhuje skutečnost, že diplomant nepojal téma čistě popisně, ale velmi vhodně formuloval v úvodu hypotézy, které se snažil další analýzou ověřit a dát na ně v závěru odpověď. Jde o samostatný badatelský přístup, který není u diplomových prací vždy běžný, a proto ho oponent považuje za výrazný klad posuzované práce.

Diplomant dal své práci jasnou strukturu, téma logicky rozčlenil do tří velkých celků (stav na úrovni EU, v SRN a v ČR) dále vnitřně členěných na dva pod-celky (soukromoprávní vymáhání a programy shovívavosti). Tento přístup k tématu a způsob jeho výkladu je pro čtenáře přehledný, umožňuje snadnou orientaci a nezbytné srovnání.

K formální stránce práce je dále možné pochvalně uvést, že diplomant užil jasné a stručné formulace, snažil se přímo pojmenovávat a vysvětlovat identifikované problémy. Práci zpracoval pečlivě, jak z pohledu jazykového (bezchybná ortografie, správná terminologie, adekvátní formulace a užití cizojazyčných termínů atd.), tak i formálního (členění a úprava textu, poznámky pod čarou).

Práce s prameny

Autor pracoval s přiměřeným množstvím sekundárních pramenů domácí i zahraniční provenience. V seznamu použité literatury nechybějí „klasikové“ současného bádání v problematice soutěžního práva EU. Zastoupeny, byť v podstatně menší míře, jsou i vědecké články z odborných periodik (celkem 5). V seznamu literatury však zcela chybějí primární prameny, ať již legislativní či nelegislativní povahy. Ačkoli v poznámkách pod čarou diplomant uvádí předpisy, soft-law i stanoviska soutěžních orgánů, z neznámého důvodu je v závěrečném seznamu literatury pominul.

Velmi pravděpodobně nejde pouze o formalitu, neb obsah práce svědčí o tom, že diplomant se do značné míry spolehl na sekundární prameny a je otázkou, do jaké míry provedl vlastní průzkum

pramenů primárních (které pokud zmiňuje, tak poměrně často v hodnocení převzatém z odborného článku, zprávy či komentáře). Výsledné vyznění práce totiž citelně degradují takové skutečnosti, že v ní nejsou zmíněny pro dané téma klíčové stanovisko Generálního advokáta a následně odlišně formulovaný rozsudek ESD ve věci C-360/09 Pfleiderer AG v Bundeskartellamt, které byly v době zpracování k dispozici.[1] Podobně autor letmo zmiňuje návrh novely zákona č. 143/2001 Sb. O ochraně hospodářské soutěže předložený ÚOHS, aniž by na jeho obsah dále reagoval či ho podrobil kritické analýze. A to přesto, že řešení jím zkoumaného problému bylo v tomto návrhu ÚOHS předloženo a návrh včetně jeho odůvodnění byl v době psaní práce volně přístupné.[2]

Z uvedeného důvodu považuje oponent práci s prameny za největší slabinu posuzované práce. Relativní zanedbání aktuálních primárních pramenů a přílišné spolehnutí se na reflexi problematiky v sekundární literatuře připravilo práci nejen o ostrost, ale učinilo ji, nehledě na datum uzavření rukopisu, neaktuální.

Dílčí připomínky

Přes již výše vzpomínanou formulační vyzrálost a pečlivost formálního zpracování práce se autor na některých místech vyjádřil nepřesně či z pohledu čtenáře nepochopitelně. Tato skutečnost vede oponenta k následujícím námitkám ve formě otázek, na něž by měl diplomant v rámci obhajoby reagovat:

Byl případ Microsoft z roku 2004 uvedený na str. 9 jako nejvyšší uložená pokuta za kartel v období let 1957-2004 skutečně případem zakázaného kartelu?

Je kartelové jednání v právu EU vždy chápáno jako „vědomé, úmyslné a záměrné“, jak je uvedeno na str. 10?

Jak rozumět větě na str. 50 „Zajímavostí, že sankcí byly postiženy firmy, které na českém trhu nepůsobily.“? Pokud nejde o žurnalistickou neobratnost, jde o popření základního principu aplikace soutěžního práva?

Celkové hodnocení a otázky k obhajobě

Úroveň zpracování tématu nepochybně odpovídá nárokům kladeným na diplomovou práci. Autor své téma ovládá, správně v práci uvádí hmotně i procesně právní aspekty probírané problematiky, je si vědom souvislostí, prokazuje schopnost přecházet mezi různými právními řády a komparovat je.

Vzhledem k vytčeným nedostatkům práce s primárními prameny však navrhuje oponent hodnocení práce stupněm velmi dobře.

V rámci obhajoby by měl diplomant (mimo výše uvedené připomínky k dílčím formulacím) nabídnout odpověď na následující otázky:

---

[1]) viz http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2011:232:0005:02:CS:HTML. (výrok ESD) a http://curia.europa.eu/juris/celex.jsf?celex=62009CC0360&lang1=en&type=NOT&ancre= (stanovisko GA)

[2]) viz http://www.compet.cz/fileadmin/user_upload/tiskove_zpravy/2011/novela_ZOHS_konzultace.pdf

1. Nebylo by možné zohlednit odškodnění soukromých poškozených ve veřejnoprávním rozhodování (o přiznání výhod leniency, o narovnání, o závazcích) a zajistit tak spotřebitelsky přívětivé soutěžní právo bez problematických zásahů do soukromoprávních hmotně i procesně-právních principů a norem, jak k tomu dochází při pokusech o usnadnění soukromoprávního vymáhání?

2. Nevyvolá logický požadavek závaznosti soutěžních rozhodnutí správních orgánů pro soudy rozhodující o následných žalobách na náhradu škody problémy vzhledem ke zdlouhavosti soudního přezkumu těchto správních rozhodnutí? I v současné době ESD stále projednává odvolání soutěžitelů, kteří se měli dopustit kartelového jednání v minulém století, navíc soutěžitelé mohou na úrovni EU i národní žádat o suspendování veřejnoprávní pokuty až do konečného rozhodnutí soudu…

Praha, 3. 1. 2012

Václav Šmejkal

Posudek na diplomovou práci

„PROGRAMY SHOVÍVAVOSTI A SOUKROMÉ VYMÁHÁNÍ KARTELOVÉHO PRÁVA V EU“

Diplomant: Miloš Kocí

Oponent: JUDr. Václav Šmejkal, Ph.D.

Volba tématu, struktura a forma práce

Posuzovaná diplomová práce z oboru evropského soutěžního práva je věnována tématu, které je zajímavé svou aktuálností a současně problematičností. Pozitivní či negativní dopady interakce mezi programem shovívavosti coby veřejnoprávním nástrojem prosazování soutěžního práva na straně jedné a žalobami soukromých osob poškozených proti-soutěžním jednáním na straně druhé, představují živě diskutovaný problém, jehož řešení není v současnosti, a ani v blízké budoucnosti, snadné zahlédnout. Již sám výběr tématu a jeho uchopení diplomantem je proto třeba ocenit, neb nejde o materii, která by již byla zpracována v běžně dostupné literatuře a jež tudíž vyžadovala od zpracovatele velkou míru samostatnosti a odvahy pustit se na málo probádaný terén.

Zvláštní ocenění zasluhuje skutečnost, že diplomant nepojal téma čistě popisně, ale velmi vhodně formuloval v úvodu hypotézy, které se snažil další analýzou ověřit a dát na ně v závěru odpověď. Jde o samostatný badatelský přístup, který není u diplomových prací vždy běžný, a proto ho oponent považuje za výrazný klad posuzované práce.

Diplomant dal své práci jasnou strukturu, téma logicky rozčlenil do tří velkých celků (stav na úrovni EU, v SRN a v ČR) dále vnitřně členěných na dva pod-celky (soukromoprávní vymáhání a programy shovívavosti). Tento přístup k tématu a způsob jeho výkladu je pro čtenáře přehledný, umožňuje snadnou orientaci a nezbytné srovnání.

K formální stránce práce je dále možné pochvalně uvést, že diplomant užil jasné a stručné formulace, snažil se přímo pojmenovávat a vysvětlovat identifikované problémy. Práci zpracoval pečlivě, jak z pohledu jazykového (bezchybná ortografie, správná terminologie, adekvátní formulace a užití cizojazyčných termínů atd.), tak i formálního (členění a úprava textu, poznámky pod čarou).

Práce s prameny

Autor pracoval s přiměřeným množstvím sekundárních pramenů domácí i zahraniční provenience. V seznamu použité literatury nechybějí „klasikové“ současného bádání v problematice soutěžního práva EU. Zastoupeny, byť v podstatně menší míře, jsou i vědecké články z odborných periodik (celkem 5). V seznamu literatury však zcela chybějí primární prameny, ať již legislativní či nelegislativní povahy. Ačkoli v poznámkách pod čarou diplomant uvádí předpisy, soft-law i stanoviska soutěžních orgánů, z neznámého důvodu je v závěrečném seznamu literatury pominul.

Velmi pravděpodobně nejde pouze o formalitu, neb obsah práce svědčí o tom, že diplomant se do značné míry spolehl na sekundární prameny a je otázkou, do jaké míry provedl vlastní průzkum

pramenů primárních (které pokud zmiňuje, tak poměrně často v hodnocení převzatém z odborného článku, zprávy či komentáře). Výsledné vyznění práce totiž citelně degradují takové skutečnosti, že v ní nejsou zmíněny pro dané téma klíčové stanovisko Generálního advokáta a následně odlišně formulovaný rozsudek ESD ve věci C-360/09 Pfleiderer AG v Bundeskartellamt, které byly v době zpracování k dispozici.[1] Podobně autor letmo zmiňuje návrh novely zákona č. 143/2001 Sb. O ochraně hospodářské soutěže předložený ÚOHS, aniž by na jeho obsah dále reagoval či ho podrobil kritické analýze. A to přesto, že řešení jím zkoumaného problému bylo v tomto návrhu ÚOHS předloženo a návrh včetně jeho odůvodnění byl v době psaní práce volně přístupné.[2]

Z uvedeného důvodu považuje oponent práci s prameny za největší slabinu posuzované práce. Relativní zanedbání aktuálních primárních pramenů a přílišné spolehnutí se na reflexi problematiky v sekundární literatuře připravilo práci nejen o ostrost, ale učinilo ji, nehledě na datum uzavření rukopisu, neaktuální.

Dílčí připomínky

Přes již výše vzpomínanou formulační vyzrálost a pečlivost formálního zpracování práce se autor na některých místech vyjádřil nepřesně či z pohledu čtenáře nepochopitelně. Tato skutečnost vede oponenta k následujícím námitkám ve formě otázek, na něž by měl diplomant v rámci obhajoby reagovat:

Byl případ Microsoft z roku 2004 uvedený na str. 9 jako nejvyšší uložená pokuta za kartel v období let 1957-2004 skutečně případem zakázaného kartelu?

Je kartelové jednání v právu EU vždy chápáno jako „vědomé, úmyslné a záměrné“, jak je uvedeno na str. 10?

Jak rozumět větě na str. 50 „Zajímavostí, že sankcí byly postiženy firmy, které na českém trhu nepůsobily.“? Pokud nejde o žurnalistickou neobratnost, jde o popření základního principu aplikace soutěžního práva?

Celkové hodnocení a otázky k obhajobě

Úroveň zpracování tématu nepochybně odpovídá nárokům kladeným na diplomovou práci. Autor své téma ovládá, správně v práci uvádí hmotně i procesně právní aspekty probírané problematiky, je si vědom souvislostí, prokazuje schopnost přecházet mezi různými právními řády a komparovat je.

Vzhledem k vytčeným nedostatkům práce s primárními prameny však navrhuje oponent hodnocení práce stupněm velmi dobře.

V rámci obhajoby by měl diplomant (mimo výše uvedené připomínky k dílčím formulacím) nabídnout odpověď na následující otázky:

---

[1]) viz http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2011:232:0005:02:CS:HTML. (výrok ESD) a http://curia.europa.eu/juris/celex.jsf?celex=62009CC0360&lang1=en&type=NOT&ancre= (stanovisko GA)

[2]) viz http://www.compet.cz/fileadmin/user_upload/tiskove_zpravy/2011/novela_ZOHS_konzultace.pdf

1. Nebylo by možné zohlednit odškodnění soukromých poškozených ve veřejnoprávním rozhodování (o přiznání výhod leniency, o narovnání, o závazcích) a zajistit tak spotřebitelsky přívětivé soutěžní právo bez problematických zásahů do soukromoprávních hmotně i procesně-právních principů a norem, jak k tomu dochází při pokusech o usnadnění soukromoprávního vymáhání?

2. Nevyvolá logický požadavek závaznosti soutěžních rozhodnutí správních orgánů pro soudy rozhodující o následných žalobách na náhradu škody problémy vzhledem ke zdlouhavosti soudního přezkumu těchto správních rozhodnutí? I v současné době ESD stále projednává odvolání soutěžitelů, kteří se měli dopustit kartelového jednání v minulém století, navíc soutěžitelé mohou na úrovni EU i národní žádat o suspendování veřejnoprávní pokuty až do konečného rozhodnutí soudu…

Praha, 3. 1. 2012

Václav Šmejkal

Posudek na diplomovou práci

„PROGRAMY SHOVÍVAVOSTI A SOUKROMÉ VYMÁHÁNÍ KARTELOVÉHO PRÁVA V EU“

Diplomant: Miloš Kocí

Oponent: JUDr. Václav Šmejkal, Ph.D.

Volba tématu, struktura a forma práce

Posuzovaná diplomová práce z oboru evropského soutěžního práva je věnována tématu, které je zajímavé svou aktuálností a současně problematičností. Pozitivní či negativní dopady interakce mezi programem shovívavosti coby veřejnoprávním nástrojem prosazování soutěžního práva na straně jedné a žalobami soukromých osob poškozených proti-soutěžním jednáním na straně druhé, představují živě diskutovaný problém, jehož řešení není v současnosti, a ani v blízké budoucnosti, snadné zahlédnout. Již sám výběr tématu a jeho uchopení diplomantem je proto třeba ocenit, neb nejde o materii, která by již byla zpracována v běžně dostupné literatuře a jež tudíž vyžadovala od zpracovatele velkou míru samostatnosti a odvahy pustit se na málo probádaný terén.

Zvláštní ocenění zasluhuje skutečnost, že diplomant nepojal téma čistě popisně, ale velmi vhodně formuloval v úvodu hypotézy, které se snažil další analýzou ověřit a dát na ně v závěru odpověď. Jde o samostatný badatelský přístup, který není u diplomových prací vždy běžný, a proto ho oponent považuje za výrazný klad posuzované práce.

Diplomant dal své práci jasnou strukturu, téma logicky rozčlenil do tří velkých celků (stav na úrovni EU, v SRN a v ČR) dále vnitřně členěných na dva pod-celky (soukromoprávní vymáhání a programy shovívavosti). Tento přístup k tématu a způsob jeho výkladu je pro čtenáře přehledný, umožňuje snadnou orientaci a nezbytné srovnání.

K formální stránce práce je dále možné pochvalně uvést, že diplomant užil jasné a stručné formulace, snažil se přímo pojmenovávat a vysvětlovat identifikované problémy. Práci zpracoval pečlivě, jak z pohledu jazykového (bezchybná ortografie, správná terminologie, adekvátní formulace a užití cizojazyčných termínů atd.), tak i formálního (členění a úprava textu, poznámky pod čarou).

Práce s prameny

Autor pracoval s přiměřeným množstvím sekundárních pramenů domácí i zahraniční provenience. V seznamu použité literatury nechybějí „klasikové“ současného bádání v problematice soutěžního práva EU. Zastoupeny, byť v podstatně menší míře, jsou i vědecké články z odborných periodik (celkem 5). V seznamu literatury však zcela chybějí primární prameny, ať již legislativní či nelegislativní povahy. Ačkoli v poznámkách pod čarou diplomant uvádí předpisy, soft-law i stanoviska soutěžních orgánů, z neznámého důvodu je v závěrečném seznamu literatury pominul.

Velmi pravděpodobně nejde pouze o formalitu, neb obsah práce svědčí o tom, že diplomant se do značné míry spolehl na sekundární prameny a je otázkou, do jaké míry provedl vlastní průzkum

pramenů primárních (které pokud zmiňuje, tak poměrně často v hodnocení převzatém z odborného článku, zprávy či komentáře). Výsledné vyznění práce totiž citelně degradují takové skutečnosti, že v ní nejsou zmíněny pro dané téma klíčové stanovisko Generálního advokáta a následně odlišně formulovaný rozsudek ESD ve věci C-360/09 Pfleiderer AG v Bundeskartellamt, které byly v době zpracování k dispozici.[1] Podobně autor letmo zmiňuje návrh novely zákona č. 143/2001 Sb. O ochraně hospodářské soutěže předložený ÚOHS, aniž by na jeho obsah dále reagoval či ho podrobil kritické analýze. A to přesto, že řešení jím zkoumaného problému bylo v tomto návrhu ÚOHS předloženo a návrh včetně jeho odůvodnění byl v době psaní práce volně přístupné.[2]

Z uvedeného důvodu považuje oponent práci s prameny za největší slabinu posuzované práce. Relativní zanedbání aktuálních primárních pramenů a přílišné spolehnutí se na reflexi problematiky v sekundární literatuře připravilo práci nejen o ostrost, ale učinilo ji, nehledě na datum uzavření rukopisu, neaktuální.

Dílčí připomínky

Přes již výše vzpomínanou formulační vyzrálost a pečlivost formálního zpracování práce se autor na některých místech vyjádřil nepřesně či z pohledu čtenáře nepochopitelně. Tato skutečnost vede oponenta k následujícím námitkám ve formě otázek, na něž by měl diplomant v rámci obhajoby reagovat:

Byl případ Microsoft z roku 2004 uvedený na str. 9 jako nejvyšší uložená pokuta za kartel v období let 1957-2004 skutečně případem zakázaného kartelu?

Je kartelové jednání v právu EU vždy chápáno jako „vědomé, úmyslné a záměrné“, jak je uvedeno na str. 10?

Jak rozumět větě na str. 50 „Zajímavostí, že sankcí byly postiženy firmy, které na českém trhu nepůsobily.“? Pokud nejde o žurnalistickou neobratnost, jde o popření základního principu aplikace soutěžního práva?

Celkové hodnocení a otázky k obhajobě

Úroveň zpracování tématu nepochybně odpovídá nárokům kladeným na diplomovou práci. Autor své téma ovládá, správně v práci uvádí hmotně i procesně právní aspekty probírané problematiky, je si vědom souvislostí, prokazuje schopnost přecházet mezi různými právními řády a komparovat je.

Vzhledem k vytčeným nedostatkům práce s primárními prameny však navrhuje oponent hodnocení práce stupněm velmi dobře.

V rámci obhajoby by měl diplomant (mimo výše uvedené připomínky k dílčím formulacím) nabídnout odpověď na následující otázky:

---

[1]) viz http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2011:232:0005:02:CS:HTML. (výrok ESD) a http://curia.europa.eu/juris/celex.jsf?celex=62009CC0360&lang1=en&type=NOT&ancre= (stanovisko GA)

[2]) viz http://www.compet.cz/fileadmin/user_upload/tiskove_zpravy/2011/novela_ZOHS_konzultace.pdf

1. Nebylo by možné zohlednit odškodnění soukromých poškozených ve veřejnoprávním rozhodování (o přiznání výhod leniency, o narovnání, o závazcích) a zajistit tak spotřebitelsky přívětivé soutěžní právo bez problematických zásahů do soukromoprávních hmotně i procesně-právních principů a norem, jak k tomu dochází při pokusech o usnadnění soukromoprávního vymáhání?

2. Nevyvolá logický požadavek závaznosti soutěžních rozhodnutí správních orgánů pro soudy rozhodující o následných žalobách na náhradu škody problémy vzhledem ke zdlouhavosti soudního přezkumu těchto správních rozhodnutí? I v současné době ESD stále projednává odvolání soutěžitelů, kteří se měli dopustit kartelového jednání v minulém století, navíc soutěžitelé mohou na úrovni EU i národní žádat o suspendování veřejnoprávní pokuty až do konečného rozhodnutí soudu…

Praha, 3. 1. 2012

Václav Šmejkal

Posudek na diplomovou práci

„PROGRAMY SHOVÍVAVOSTI A SOUKROMÉ VYMÁHÁNÍ KARTELOVÉHO PRÁVA V EU“

Diplomant: Miloš Kocí

Oponent: JUDr. Václav Šmejkal, Ph.D.

Volba tématu, struktura a forma práce

Posuzovaná diplomová práce z oboru evropského soutěžního práva je věnována tématu, které je zajímavé svou aktuálností a současně problematičností. Pozitivní či negativní dopady interakce mezi programem shovívavosti coby veřejnoprávním nástrojem prosazování soutěžního práva na straně jedné a žalobami soukromých osob poškozených proti-soutěžním jednáním na straně druhé, představují živě diskutovaný problém, jehož řešení není v současnosti, a ani v blízké budoucnosti, snadné zahlédnout. Již sám výběr tématu a jeho uchopení diplomantem je proto třeba ocenit, neb nejde o materii, která by již byla zpracována v běžně dostupné literatuře a jež tudíž vyžadovala od zpracovatele velkou míru samostatnosti a odvahy pustit se na málo probádaný terén.

Zvláštní ocenění zasluhuje skutečnost, že diplomant nepojal téma čistě popisně, ale velmi vhodně formuloval v úvodu hypotézy, které se snažil další analýzou ověřit a dát na ně v závěru odpověď. Jde o samostatný badatelský přístup, který není u diplomových prací vždy běžný, a proto ho oponent považuje za výrazný klad posuzované práce.

Diplomant dal své práci jasnou strukturu, téma logicky rozčlenil do tří velkých celků (stav na úrovni EU, v SRN a v ČR) dále vnitřně členěných na dva pod-celky (soukromoprávní vymáhání a programy shovívavosti). Tento přístup k tématu a způsob jeho výkladu je pro čtenáře přehledný, umožňuje snadnou orientaci a nezbytné srovnání.

K formální stránce práce je dále možné pochvalně uvést, že diplomant užil jasné a stručné formulace, snažil se přímo pojmenovávat a vysvětlovat identifikované problémy. Práci zpracoval pečlivě, jak z pohledu jazykového (bezchybná ortografie, správná terminologie, adekvátní formulace a užití cizojazyčných termínů atd.), tak i formálního (členění a úprava textu, poznámky pod čarou).

Práce s prameny

Autor pracoval s přiměřeným množstvím sekundárních pramenů domácí i zahraniční provenience. V seznamu použité literatury nechybějí „klasikové“ současného bádání v problematice soutěžního práva EU. Zastoupeny, byť v podstatně menší míře, jsou i vědecké články z odborných periodik (celkem 5). V seznamu literatury však zcela chybějí primární prameny, ať již legislativní či nelegislativní povahy. Ačkoli v poznámkách pod čarou diplomant uvádí předpisy, soft-law i stanoviska soutěžních orgánů, z neznámého důvodu je v závěrečném seznamu literatury pominul.

Velmi pravděpodobně nejde pouze o formalitu, neb obsah práce svědčí o tom, že diplomant se do značné míry spolehl na sekundární prameny a je otázkou, do jaké míry provedl vlastní průzkum

pramenů primárních (které pokud zmiňuje, tak poměrně často v hodnocení převzatém z odborného článku, zprávy či komentáře). Výsledné vyznění práce totiž citelně degradují takové skutečnosti, že v ní nejsou zmíněny pro dané téma klíčové stanovisko Generálního advokáta a následně odlišně formulovaný rozsudek ESD ve věci C-360/09 Pfleiderer AG v Bundeskartellamt, které byly v době zpracování k dispozici.[1] Podobně autor letmo zmiňuje návrh novely zákona č. 143/2001 Sb. O ochraně hospodářské soutěže předložený ÚOHS, aniž by na jeho obsah dále reagoval či ho podrobil kritické analýze. A to přesto, že řešení jím zkoumaného problému bylo v tomto návrhu ÚOHS předloženo a návrh včetně jeho odůvodnění byl v době psaní práce volně přístupné.[2]

Z uvedeného důvodu považuje oponent práci s prameny za největší slabinu posuzované práce. Relativní zanedbání aktuálních primárních pramenů a přílišné spolehnutí se na reflexi problematiky v sekundární literatuře připravilo práci nejen o ostrost, ale učinilo ji, nehledě na datum uzavření rukopisu, neaktuální.

Dílčí připomínky

Přes již výše vzpomínanou formulační vyzrálost a pečlivost formálního zpracování práce se autor na některých místech vyjádřil nepřesně či z pohledu čtenáře nepochopitelně. Tato skutečnost vede oponenta k následujícím námitkám ve formě otázek, na něž by měl diplomant v rámci obhajoby reagovat:

Byl případ Microsoft z roku 2004 uvedený na str. 9 jako nejvyšší uložená pokuta za kartel v období let 1957-2004 skutečně případem zakázaného kartelu?

Je kartelové jednání v právu EU vždy chápáno jako „vědomé, úmyslné a záměrné“, jak je uvedeno na str. 10?

Jak rozumět větě na str. 50 „Zajímavostí, že sankcí byly postiženy firmy, které na českém trhu nepůsobily.“? Pokud nejde o žurnalistickou neobratnost, jde o popření základního principu aplikace soutěžního práva?

Celkové hodnocení a otázky k obhajobě

Úroveň zpracování tématu nepochybně odpovídá nárokům kladeným na diplomovou práci. Autor své téma ovládá, správně v práci uvádí hmotně i procesně právní aspekty probírané problematiky, je si vědom souvislostí, prokazuje schopnost přecházet mezi různými právními řády a komparovat je.

Vzhledem k vytčeným nedostatkům práce s primárními prameny však navrhuje oponent hodnocení práce stupněm velmi dobře.

V rámci obhajoby by měl diplomant (mimo výše uvedené připomínky k dílčím formulacím) nabídnout odpověď na následující otázky:

---

[1]) viz http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2011:232:0005:02:CS:HTML. (výrok ESD) a http://curia.europa.eu/juris/celex.jsf?celex=62009CC0360&lang1=en&type=NOT&ancre= (stanovisko GA)

[2]) viz http://www.compet.cz/fileadmin/user_upload/tiskove_zpravy/2011/novela_ZOHS_konzultace.pdf

1. Nebylo by možné zohlednit odškodnění soukromých poškozených ve veřejnoprávním rozhodování (o přiznání výhod leniency, o narovnání, o závazcích) a zajistit tak spotřebitelsky přívětivé soutěžní právo bez problematických zásahů do soukromoprávních hmotně i procesně-právních principů a norem, jak k tomu dochází při pokusech o usnadnění soukromoprávního vymáhání?

2. Nevyvolá logický požadavek závaznosti soutěžních rozhodnutí správních orgánů pro soudy rozhodující o následných žalobách na náhradu škody problémy vzhledem ke zdlouhavosti soudního přezkumu těchto správních rozhodnutí? I v současné době ESD stále projednává odvolání soutěžitelů, kteří se měli dopustit kartelového jednání v minulém století, navíc soutěžitelé mohou na úrovni EU i národní žádat o suspendování veřejnoprávní pokuty až do konečného rozhodnutí soudu…

Praha, 3. 1. 2012

Václav Šmejkal